

Un manifest feminista

Resum breu en paràgrafs dels vuit temes

el malestar

-Individualment i col·lectivament, arreu del planeta s'expressen actituds i conductes tenses de naturalesa molt diferent i sovint contradictòries, provocades sigui per la por al futur, per la por de perdre benestar econòmic, per la desconfiança al diferent i el rebuig a l'estranger, per la violència física i/o psicològica exercida pels poders polítics i econòmics per aconseguir privilegis, per la pèrdua de qualitat dels sistemes naturals, per la temença de pèrdua d'identitat cultural i/o de religió, o per la conducta abusiva de molts homes cap a les nenes, les noies, les dones i els infants.

-Recentment, que una noia sueca de setze anys, Greta Thunberg, hagi esdevingut la veu més potent de totes per deturar l'escalfament de l'atmosfera, reflecteix el baix nivell de responsabilitat dels poders públics, tant els econòmics com els polítics, però, també el de la comunitat científica i, sobretot, el de la ciutadania adulta de tot el planeta.

etologia

-Un altre comportament es refereix al sentit de l'olfacte. En això, els humans hem perdut la capacitat que mantenen els animals per identificar els aliments i també a altres individus, i sobretot per reconèixer els membres de la pròpia família biològica.

Els animals, ensumant en tenen prou i sense errors ni trampes. Un mascle de porc, d'ase, de gat, de gos, d'ovella, etc. etc. identificarà sempre els seus fills, encara que no els hagi vist mai.

Els humans mascles, privats d'aquest sentit, hem instituit i aplicat complicadíssimes i severes condicions a les dones, per assegurar-nos i protegir el nostre sentit de paternitat.

un munt de problemes

-Molts altres productes industrials han estat regulats severament i fins i tot prohibits, després de causar grans perjudicis, sigui a les persones o al conjunt de la biosfera. I en tots, la seva tècnica d'obtenció havia proporcionat coneixements suficients per evitar o limitar la seva producció i comercialització.

-Encara que podem sentir que som una cultura tecnològica, per imperatiu vital i biològic som sobretot una cultura agrícola. I la pitjor conseqüència del canvi climàtic, no és pas l'elevació del nivell del mar, sinó la incapacitat de les plantes agrícoles per continuar donant els seus fruits, quan canvien els paràmetres meteorològics als que estan adaptades. Canvi climàtic vol dir, exactament, això, i ningú no és capaç de preveure un mapa del futur clima mundial des d'aquesta perspectiva.

el sistema

-Quan el feminisme reivindica llocs de poder a l'empresa, la resposta misògina-masclista és que les dones estan menys dotades que els homes per competir. Les raons que donen són diverses i totes elles de caràcter justificatiu i benvolent : les dones volen portar fills al món, volen temps per cuidar-los elles mateixes i també per atendre les persones que a l'àmbit

familiar necessiten atencions. I les dones que no emprenen ni el camí de la maternitat ni la responsabilització d'una llar, tot i no tenir aquelles limitacions de temps i d'atenció, amb excepcions és clar, diuen que tampoc estan al nivell de les accelerades i dures dinàmiques a què obliga la competitivitat. En resum, que son poc mascles per poder competir entre mascles.

-Quan la batussa comença - sempre hi ha algú disposat - i va prenent dimensió i velocitat, allò que apareix com a determinant de la conducta és que, si afluïxes, se't mengen viu. La dinàmica del conflicte va assemblant-se a una allau violent o a una vertadera guerra, i no es pot parar, encara que el final sigui ben previsible : un, o uns pocs, en sortiran guanyadors i tota la resta perdedors. Tothom vol creure que ell serà l'escollit per la fortuna i reconegut com el mascle alfa.

la República d'Atenes

-També de Sòfocles, a l'obra *Tireu : però ara, separada de la meva casa, no sóc res. Sovint, considerant la naturalesa femenina, haig de concloure que no som res. De noies vivim a la casa del nostre pare Però, quan arribem a la pubertat i som conscients, se'ns expulsa i som venudes lluny, unes a estrangers, altres a bàrbars, unes a cases tristes, altres a llars plenes de violència. I una vegada que a la primera nit se'ns ha unit al nostre marit, estem obligades a lloar-lo i a creure que tot allò que ell faci és el correcte.*

-Més mostres de democràcia avançada : Tucídides posa en boca de Pèricles, el cap de govern d'Atenes, en un dels seus discursos a l'Assemblea la frase següent : *Nosaltres, els atenesos, a aquells ciutadans que no participen en els afers públics, no els tenim pas per uns tranquils, sinó per uns inútils.*

les democràcies d'avui

-Les universitats, tot i la seva gran autoritat, no orienten bé, ni critiquen adequadament, ni denuncien amb severitat amenaces i problemes que són d'evidència científica. La degradació dels sistemes naturals no es pot pas entendre sense els silencis del sistema universitari públic.

-Es pot garantir que hi ha llibertat d'opinió i d'expressió, no pas quan qualsevol persona pot dir la seva en veu alta, si no quan ho poden fer les persones que treballen de periodistes en els mitjans de comunicació públics.

el poder de les dones

-Els homes van sotmetre les dones, perquè havien trobat la manera de substituir - excepte ser mares - les funcions vitals que fins aleshores havia estat exclusivament femenina : la d'orientar el grup per trobar menjar, aigua i aixopluc. I va néixer un nou model de societat : la collita, guardada a dins la ciutat, els homes protegint-la, amb l'espai agrícola i les dones que el treballen.

I el nou sistema patriarcal va entrar a la història : la figura del mascle alfa guanyador del combat per poder tenir totes les femelles, va canviar a la de l'autòcrata absolut.

-Però, molt estranyament i molt afortunadament, no totes les societats van prendre el mateix camí cap al patriarcat, i a diferents llocs del planeta van integrar la cultura agrícola i la ciutat, però, sense passar a ser sotmeses als homes. Van prosperar, i algunes d'elles han estat capaces de mantenir-se vives, tot i que amb canvis importants.

Son reconegudes com a societats *matriarcal*s, n'hi ha a tots els continents – excepte a Europa - i mantenen savis equilibris entre homes i dones. El matriarcat no és pas el mateix que el patriarcat, però manant les dones.

-La existència de societats amb cultura matriarcal demostra que el patriarcat no és pas el resultat espontani i natural en el procés de diferenciació dels nostres ancestres en l'escala evolutiva. El canvi a societats patriarcalcs, ben segur que va ser imposat amb violència física, pot ser pas a pas, o de cop. I aquesta violència contra les dones, amb l'excepció de les societats matriarcalcs, ha estat i és una constant.

-He esmentat línies amunt que les societats matriarcalcs africanes viuen geogràficament properes, i en alguns llocs conviuen en les mateixes ciutats, amb societats que mantenen el ritual de la mutilació genital de les nenes. Aquesta pràctica ningú sap ni a on ni quan va començar, i ara, tot i que en recessió, pressionada per recents legislacions nacionals i internacionals, es practica encara a moltes zones del planeta, sobretot a l'Àfrica, però també en alguns llocs d'Àsia. Darrerament, en la població emigrada, també a Europa i a Amèrica. I no te pas el seu origen en cap de les grans religions patriarcalcs que coneixem, ja que és anterior a totes elles.

la punyetera paritat

2.400 anys enrere, el mateix Sòcrates - misogin per cert - va opinar que, després de pensar-s'ho molt, havia arribat a la conclusió que la millor de les dones, podia arribar a ser com un home.

I la panacea de la *paritat* no és altra cosa que la conformitat amb aquella opinió tan desencertada d'un dels grans pensadors de la història.

-El poder de les dones ha de ser, no pas l'objectiu, sinó el mitjà per establir la democràcia plena, doncs la democràcia plena és la prioritat dels interessos generals i del bé comú, de la llibertat d'expressió i la protecció dels vulnerables.

-I només el feminisme pot explicar amb claredat, detall i compromís quins són els seus objectius i que és allò que farà quan, a les institucions legislatives i executives tingui les majories necessàries per fer noves lleis, en un mapa mundi on cada estat presenta particularitats.

-El món serà molt millor si són les dones les que decideixin cap on hem d'anar, a quin ritme i quins riscos es poden assumir. Els gravíssims problemes actuals necessiten canvis de paradigmes importants, canvis que mai el patriarcat podrà enfrontar. Si en fos capaç, ja no hauríem arribat al desastre actual. No cal ser gaire intel·ligent per entendre-ho, només, treure's la bena dels ulls.

-I els petits ho aprenen gairebé tot dels comportament i de les paraules dels pares. Però, quan perceben que aquests no es corresponen, se senten enganyats dolorosament. La Greta ha estat la primera a denunciar-ho en veu alta.

—Acabo aquest escrit, amb la frase d'una persona excepcional, Josep Anselm Clavé :
associeu-vos i sereu forts; il·lustreu-vos i sereu lliures; estimeu-vos i sereu feliços.

Francesc Ventura Sala
Juny de 2019

<http://www.unmanifestfeminista.cat/index-ca.html>